

تجربه ترس و هیجان در اتاق فرار

درباره نوع جدیدی از بازی‌های گروهی که در میان نوجوانان و جوانان مخاطب زیادی پیدا کرده است

تاریکی مطلق، ترس را چند برابر می‌کند. همه در حال جست‌وجو هستند که ناگهان یک نفر وارد اتاق می‌شود. صدای جیغ بچه‌ها که بلند می‌شود، حواس همگی به آن سیه‌های پرت می‌شود. یکی از بچه‌ها داد می‌زند که «حواستان کجاست؟ وقت دارد تمام می‌شود». بانهیب او پنج نفر دیگر ترسیدن را فراموش می‌کنند و می‌روند دنبال بقیه ماجرا. نیم‌ساعت وقت باقی مانده هم تمام می‌شود و همگی بدون حل کردن موفق معما از اتاق خارج می‌شوند. بیرون از آنجا بحث بر سر کم کاری چند نفر، ترسناک بودن داستان و سخت بودن معما ادامه دارد، اما پاید سالن را ترک کنند تا گروه بعدی بیاید و این هیجان را تجربه کند.

شروع از آسیا

«اسکیپ روم» یا به اصطلاح اتاق فرار، یک بازی گروهی و فکری است که از سال ۲۰۰۷ در کشورهای آسیایی کلید خورد و به تدریج در همه جهان گسترده شد. این بازی براساس یک داستان پیش می‌رود که اعضای گروه باید مرحله به مرحله معماهای آن را حل کنند. اتاق‌های فرار حالا برای نوجوانان و جوانان یکی از تفریحات مهیج و جذاب است که خیلی‌ها آن را چند بار تجربه کرده‌اند و معتقدند تفریح خوبی برای گذراندن شب‌های تابستان هم هست. گزارش پیش رو پرداختن به روایت آن‌هایی است که تجربه حضور در اتاق فرار را داشتند و نیز چند و چون صدور مجوزها و سازمان متولی آنان.

ورود به ایران و سروسامان گرفتن

اتاق‌های فرار به طور رسمی از سال ۱۳۹۵ در ایران تأسیس شدند. از آنجا که وزارت ورزش و چارچوب آن‌ها را نوعی ورزش به حساب آورده بود، متولی سامان دهی آن هم شد و در سال ۱۳۹۸ انجمن بازی‌های فکری در آیین نامه‌ای نحوه صدور پروانه تأسیس باشگاه بازی‌های فکری و اتاق فرار را صادر کرد و پس از آن به استان‌ها ابلاغ شد. به تدریج این اتاق‌ها در شهرهای مختلف راه‌اندازی شدند. براساس آخرین آمارها، بیشترین تعداد اتاق‌های فرار هم‌اکنون در استان‌های تهران، اصفهان، البرز، مازندران، خراسان رضوی، کرمانشاه، گیلان و خوزستان دایر هستند. طبیعی است که قبل از همه نوجوان‌ها و جوان‌ها اسم این بازی را شنیده‌اند و آن را تجربه کرده باشند. اولین ویژگی این اتاق‌های فرار هیجان است و به طور طبیعی نوجوانان و جوانان در این سنین عاشق ماجراجویی و هیجان هستند. از طرف دیگر، این اتاق‌ها این روزها پرتیر دار و به قول خودشان «مُدد» شده‌اند و فعلاً جذابیت زیادی دارند.

روایت یک دختر عاشق هیجان

و بی نتیجه بیرون آمدیم، اما خیلی لذت بخش بود. فرناز هزینه مشخصی را هم هر ماه برای این بازی کنار گذاشته است؛ بیشتر تفریح‌مان این است که با برویم سینما یا کافی شاپ، اما با دوستانم قرار گذاشتیم ماهی یک بار پول بگذاریم برای اتاق فرار. آخرین باری که رفتیم آنجا، هزینه ورودی اش ۲۰۰ هزار تومان بود. باید صبر و حوصله داشته باشی که از بازی لذت ببری. او به واکنش دوستانش درباره اتاق فرار هم اشاره می‌کند: بعضی بچه‌ها یکی دو بار آمدند و بعد منصرف شدند. می‌گفتند این بازی‌ها انرژی منفی دارد و بعد که برمی‌گردیم یا با کسی دعوا می‌مان می‌شود یا اتفاقی می‌افتد. این‌ها تصورات خودشان است، چون همه نمی‌توانند آن همه هیجان را تحمل کنند، ولی من عاشق این بازی‌ها هستم.

فرناز بیست و دو ساله است. مثل بیشتر دختران هم سن و سالش اهل تفریح است، اما از آنجایی که عاشق هیجان بوده، چند بار اتاق‌های فرار را تجربه کرده است؛ من از آن آدم‌هایی هستم که هر وقت بیکار می‌شوم، فیلم ترسناک می‌بینم. مدتی هم سینماها فیلم ترسناک اکران می‌کردند که همه را دیدم. خیلی اتفاقی یکی از دوستانم گفت اگر موضوعات ترسناک دوست داری، شنیده‌ام جایی هست که از این بازی‌ها دارد. این شد که با هم‌کلاسی‌هایم جمع شدیم و رفتیم اتاق فرار. در چند نقطه شهر به اتاق‌های فرار سر زده است و می‌گوید: یکی دو جا رفتیم که خوب بود و ترسناک، اما اتاق فراری که در منطقه طرقله رفتیم، خیلی خیلی ترسناک بود و معماهایش خیلی سخت و طولانی بود، این قدر که ما فقط سه مرحله توانستیم برویم

ترسناک بود، خیلی ترسناک

من هم رفتم، اما پیش از ورود برگشتم. گروهی از جوان‌ها که از ساعت قبل بودند و از آنجا خارج می‌شدند، گفتند این قدر ترسناک بود که نزدیک بود سکنه کنیم. یکی از آن‌ها گریه کرده بود. تا وضعیت را دیدم، رفته به اتاق، فراری شدم.

نوشین یک بار تا ورودی اتاق فرار رفته و برگشته است؛ از بچه‌ها شنیده بودم که بازی‌ها ترسناک است و خودم هم دل و جرئت این کارها را ندارم، برای همین نرفته بودم تا اینکه ماه پیش دوستانم خیلی اصرار کردند با آن‌ها بروم و گفتند بازی‌اش خیلی ترسناک نیست.

تجربه ۶ اتاق فرار

یک نفر هم هدایت‌کننده بازی است. من تا به حال شش بار اتاق فرار رفته‌ام. می‌توانم بگویم کدام اتاق داستان‌های جذاب‌تری دارد و کدام برای سن و سال‌های بیشتر خوب است.

برخلاف نوشین امیرحسین از این بازی‌ها لذت برده و مشتری ثابت‌شان شده است؛ ما همیشه با جمعیت زیاد رفتیم؛ ۸ تا ۱۰ نفر. داستانی که تعریف می‌کنند و بازی بازگیرها عالی است. بعضی‌ها دشمن هستند و بعضی‌ها دوست.

قیمت‌ها کمتر شود

بهنام هم دوبار اتاق فرار را تجربه کرده است. از نظر او قیمت‌ها باید کمتر باشد تا جوانان بیشتری بتوانند از این بازی‌ها لذت ببرند؛ در نهایت می‌توان ماهی یک بار به این اتاق‌ها سر زد، نه بیشتر، چون هزینه‌اش برای من که یک دانشجوی هستم زیاد می‌شود. از طرف دیگر، بیشتر اتاق‌های فرار خیلی ترسناک هستند، اما اگر موضوعاتی با درجه ترس کمتر داشته باشند، حتی پدر و مادرهای ما هم می‌توانند از آن لذت ببرند. فکر می‌کنم نیت اصلی گردانندگان این اتاق‌ها ایجاد سرگرمی برای جوانان است که عاشق هیجان هستند. اتفاقاً بین جوان‌ها هم مخاطب پیدا کرده‌اند.

تحت نظارت پلیس اماکن و اداره کل ورزش

مسئول استانی این حوزه می‌رویم. حمزه حکیم پور، مسئول امور باشگاه‌های اداره کل ورزش و جوانان خراسان رضوی، توضیح می‌دهد: دستورالعمل تعیین استاندارد‌ها، مقررات، تجهیزات و فضاها را مورد نیاز برای تأسیس باشگاه‌های بازی‌های فکری و اتاق فرار از سوی انجمن بازی‌های فکری فدراسیون ورزش‌های همگانی وزارت ورزش و جوانان به استان‌ها ابلاغ شده و بر همان اساس در حال اجراست. ما نیز از سال ۱۳۹۸ پس از ابلاغ دستورالعمل، شرایط را اعلام کردیم و اتاق‌های فرار بر همان مبنای شکل گرفتند.

اتاق‌های فرار جوانان و نوجوانان را از بازی‌های رایانه‌ای یا نشستن پای تلفن همراه دور و به ساعتی فکر کردن و الزام برای همکاری تیمی ترغیب می‌کنند. چند روز پیش هم سردار علی نوروزی، رئیس پلیس نظارت بر اماکن عمومی فراجا، درباره اتاق‌های فرار این‌طور اظهار نظر کرده بود: پلیس اماکن موافق فعالیت اتاق‌های فرار است، اما بهتر است به جای استفاده از محتواهای ترسناک در این اتاق‌ها از محتواهای فکری و کم‌دیی استفاده شود. براساس خبرها، ۲۲۸ اتاق فرار در کشور شناسایی شده است که فقط ۱۰۵ اتاق مجوز دارند. درباره مجوزها که سخن به میان می‌آید، سراغ

۱۱ اتاق فرار در مشهد

رسیدگی به آن‌ها نیز می‌گوید: رسیدگی به شکایت‌ها با اداره شهرستان هاست و موارد اندکی شکایت داشتیم که تاکنون به همه آن‌ها رسیدگی شده و مواردی مانند اعتراض به هزینه‌ها یا کیفیت بوده است. او این را هم یادآوری می‌کند که هر باشگاه اتاق فرار موظف است تابلو خودش را نصب کند و آن‌ها که بدون مجوز هستند و تعدادشان هم کم نیست، بدون نام و نشان فعالیت می‌کنند. حکیم پور یادآوری می‌کند: در صورتی که متقاضی تأسیس اتاق فرار داشته باشیم و بتواند شرایط و ضوابط را رعایت کند، باز هم مجوز صادر خواهد شد.

به گفته مسئول امور باشگاه‌های اداره کل ورزش و جوانان استان، اکنون پانزده اتاق فرار در شهرستان مشهد و سه اتاق فرار هم در شهرستان طرقبه و شاندیز دایر است. او با اشاره به نحوه کنترل و نظارت اتاق‌های فرار ادامه می‌دهد: نظارت و بازرسی بر باشگاه‌های بازی از سوی ادارات شهرستان‌ها انجام می‌شود. در عین حال اداره اماکن و نیروی انتظامی هم وارد شده است. مسئولان باشگاه‌های فرار موظف‌اند دوربین‌هایی را نصب کنند که در اختیار پلیس اماکن است. نصب آن دوربین‌ها جزو الزامات شروع کارشان است. حکیم پور درباره تعداد شکایت‌ها و نحوه